

na Adriji, ko je pel: *Morje, ruda kupčija, tebe rede.*

Ako bi Avstrija zgubila morskobrežje, potem je tudi glavna žila njenega življenja prerezana in prav zdaj je najugodniši čas, da v teh krajih svojo moč i veljavo utrdi; če zdaj ne spozna prave svoje koristi, pravega svojega namena, težko več se kedaj povrne doba, v kateri jej bode mogoče, okrepiti se; ura zamujena ne vrne se nobena.

Dopisi.

V Sežani 20. februarja.

Naš staroslovenski bog Kurent, preselivši se tudi od nas, sedel je v raji na suknjo svojo, katero je bil nekdaj posodil necemu siromaku v smislu paragrafa dvajset in levega i tam bode mirno gledal svetla obličja svojih sovrstnikov do pribodnjega blagdana svetih treh modrecev, dokler ga zopet ne izvabe glasne veselice meju osiromašene zemske prebivalce. Če prav nej se letos vil po glavnej vesi kraškega sveta nikakoršen korso ni od Starega-grada do Skaramangovega raja, ni po Komorni, ni po Gradišči a ni po Britofu, imeli smo vendar le v tej, mestecu podobnej vesi, prav poštene svoje veselice. Marsikak venček vrstil se je meju prijaznimi obrazi domačega ljudstva od nedelje do nedelje v našej čitalnici; veselica pa, ki je bila v nedeljo 4. februarja t. l. v prostornej dvorani pl. viteza Ivana Skaramanga, privabila je vse polno odličnih gostov iz bližnjih i daljnih vasi in iz bližnjih a tudi daljnih mest. Stari naši benečanski godci so po starej svojej navadi do ranega jutra po škantih in bajsih lehka svoja godala drvili in flaut se je vmes tako prijetno glasilo, kakor pastirska piščalka v kastavskih dolinah pod visoko goro Gomilo; — mladina pa je v lehkih plesovih po širnem plesišči rojila ko brneče buče pri čebeljnicah za hišnimi svisli. Petje domačih in proseško-openskih pevcev je bilo izvrstno, — vse pa je nadkrilila tukaj marena nova vesela igra: „Oče in sin.“ — Gospi Mara Delenovka, rododunajčanka in bivša trda Nemkinja in Milena Trnovčevka, rododunajčanka ste tako nežno, tako krepko in tako taktno svoji roli izveli, da sti v resnici zaslužili močno pohvalo, ktera jima je od vseh strani donela. Gg. Levoslav Cvek, Fran Rožič in Fran Leban so naši uže stari znanci na deskah kazališčnih in, ako rečemo, da so vsi trije tako dobro igrali, da boljše igrati jim nej bilo mogoče, upamo, da smo samo čisto in golo resnico izustili. Nadejamo se, da nam napravi naša čitalnica vsaj za belo nedeljo kako lepo veselico, kajti dobro vemo, da v posti ne bode nič, ker ne želimo razžaliti v dušo našega obolelega svetega moža.

Lani je nekij kraški dopisnik tožil v „Soči,“ da so naše skladovne ceste od dne do dne slabše, od kar so v oblasti cestnega odbora. Če prav je imel tiktat dopisnik popolnoma prav, preobrnola se je vsa zadeva

nenadoma na mnogo mnogo bolje. Meju Tomajem i Križem širi se namreč skladovna cesta, meju Križem i Šmarjami sežanskimi povišuje se sedlo globoko, meju Sežano, Povirjem in Divačo širi, prestavlja, povišuje in ponižuje se cesta in sploh se v onih predelih popravljajo strahovite krivice, ktere so storili nekedanji podvzetnici za zidanja južne železnice. Cesta od Matavuna do Lokve uže dostatno razširjena in po pravem smeru izpeljana, na kolikor se je moglo to z občinskimi robotami in pičlo pripomočjo slavnega deželnega odbora izvesti; — a vsa ta dela bode v kratkem venčala razširjena dolinska cesta v Sušici meju sv. Bricem in škofeljskim pokopališčem, kder je uže mogočna Jankova peč (ali škofeljska stena) za cestno rabo razdrobljena, za taka in enaka dela imamo pa na Krasu v sedanjem cestnem odboru dva možaka, ki vse druge nadkriljujeta in sicer deželnega poslanca gosp. Frana Mahorčiča in g. Večeslava Deleno. Poživi toraj vaju bog še na mnoga leta, da nam še kak hribček ponižata in še kako dolinico povišata!

Odkar počiva v hladnej zemlji sloveči sežanski načelnik Tolminec, nej ga rodila kraška mati sinu, ki bi bil izdatno skrbel za olepšanje šetališčnih krajev po prijaznej Sežani. Krepkemu nastojanju pokojnega občinskega svetnika Dragoša Župančiča imamo se uže zahvaliti za razširjenje živinskega trga, a letos je vrhu tega nebeška misel obsenčila gg. Ljuboša Polley — a, Spitiagneva Mohorčiča in Večeslava Deleno, da so na lastne svoje stroške nasadili lepe vrste mladih dreves po živinskem trgu in po sosednih, na živinski trg stekajočih se cest. Da bi se nahajalo le še nekaj tacih mož v našej Sežani in naše selo bi se dičiti moglo, da je najprijetnejši deželski kraj na Primorskem. To pišoč upamo, da tudi gosp. Dobroslav Štolfa dolžih nepotrebnih in nevšečnih preprirov nasičen in sit pri svojem širnem borjači ob cesti na železnično postajo vodečej, uže pri nekoliko leti nasajeno vrsto dreves v rasti pusti, da pomrla drevesa z drugimi nadomesti in da ogradi dvorišče svoje zad za drevoredom, v ravnej črti z obcestnim zidom pokopališču podobnega vrta Greka g. Paximadi-ja. — Vse to njemu ni najmanje ne bi škodilo i le povečilo bi njegovo znano čast in poštenje. V to ime bože pomoz!

On dan odpeljali so se skozi našo Sežano madjarski softe iz Carigrada se vračajoči v blažene pokrajine svete vngerske zemlje. — Mi nejsmo išli gledat teh poblaznelih Atilovih unukov, kajti kap bi nas udaril, ako bi zagledali te odpadnike krščanske krvi. V dušah naših vzrastlo nam je pa jako opravičeno prašanje, jeli bi se ti mongolski mameluki napotili v Carigrad, ako bi ogerska zemlja bila v turskej oblasti, kakor Bosna, Hercegovina ali Bolgarija, ali, ako bi ogerska zemlja bila vasalska kakor Srbija in Vlaška z Bogdanskim? Gotovo ne, a najmenje bi bili poklonili staro sabljo onemu nečlovečniku Abdul Kerim-u, ki je ukazal zažgati toliko živih krščanskih

Bolgarov. Ako imajo ti Madžarji uže toliko denarjev, da ga zamogo trošiti po štambulskih haremih, naj bi ga rajši podarili toliko tisočem ogerskih otrok, ktere so iz šol izterali, ker nejsmo ni učitnine plačati mogli. A kaj se hoče, tako je na svetu: norec norca išče!

Tržaška okolica, dne 20. februarja.

Dali smo slovo pustu, v katerem smo se sem tertje večkrat veselo kratkočasili. Da je v okolici vendar le leto na leto več izobraženja, ter da se ljudstvo družu in v narodnem veselju kratkočasi, porok so nam odlični možje, ki skrbe za take narodne veselice. Ples je kosmopolitičen, ali lepo je, če ima slovanski značaj. M. Malalan na Opčinah je letos osnoval prav narodni ples, povabljeni so bile vse inteligentne osebe, še iz Trsta so bili nekateri, preskrbel je izvrstno vojaško godbo in svoje prostore tako dekoriral, da je vsak pri vstopu poznal, kak mož je hišni gospodar. Pozdravljal je v plesni dvorani mej lučmi viseči venec z napisom: *dobro došli.*

Kar pa je bilo prav veselo, bil je gardni kvartet skupaj, ki je kakor slavec prepeval. Gospod Cvek in Rožič pa sta zbrano občinstvo vedno v smehu imela.

Druga veselica, konec pusta, bila je beseda Nabrežini, pri kateri so bili slovenski pripravniki iz Kopra glavni faktor. Veseliti mora vsacega, ko vidi mladike krepko se razvijajoče, ki bodo pionirje Slovencem. Da se je dobro pelo in igralo, skoraj je nepotrebno omenjati. Pri skupni večerji so zadoneli ubrani glasovi po dvorani od prošeškega kvarteta in pripravnikov, da se skoraj ni bilo moč od mize ganiti. Ples je trajal do zore, vse je bilo v lepem redu, venec krasnih dam je povekšal besedo in ples. Veseli kličemo: *Mladenči, naroda pionirje, živeli!*

Politični pregled.

V državnem zboru imajo zdaj posvetovanje zarad ženitve kristijanov z judi in duhovnikov, ki so se odpovedali duhovske službi, kakor da bi zdaj družih važniših vprašanj ne bilo. Ogerska ministerstva prav za prav zdaj nemamo, ker se je odpovedalo, vendar pa se še dalje pogaja o nagodbah z našimi ministri; poslednje vesti o tem poročajo, da so se zediuili, kar je uže mogoče, ker bi sicer skoraj gotovo moralo tudi naše ministerstvo odstopiti i ž njim vred bi pali tudi ustavaši, katerim je prva stvar gospostvo v državi, i ki bi rajši videli, da država propade, nego da se jim iz rok vzame vladarstvo.

Srbija i Črnagora ste poslali v Carigrad poslance, da se sklene mir s Turčijo: težko pa česa opravijo, vzlasti Črnagora ne bode zadovoljna s tem, kar jej bodo Turci ponujali; pa bodi temu kakor hoče, vshodno vprašanje zarad tega ne izgine z sveta; Ru-

sija nikakor ne more več nazaj, predaleč je segla; ona bi stoletni sad svojih prizadevanj pod klop vrgla in vse sočutje turških Slovanov izgubila, ako ne bi za meč prijela; poleg tega bi ruski narod tacega ponižanja ne mogel prebiti in glasno i silno bi zahteval vojno na Turka.

Rusija tedaj na vsak način mora na Turka iti in to se zgodi gotovo meseca marcija, ker dalje odlašanje bi škodovalo, če tudi so razmere na Turškem zdaj take, da je vsak dan pričakovati, da počí vstaja i da Turci sami spodé tudi sedanjega sultana, ki je baje tudi na duhu bolan; ker je bolna vsa Turčija, kaka bi sam sultan zdrav bil!

Poročilo

političnega društva „Edinost“ obravnava o XIII. občnem zboru v dvorani „Slavjanske čitalnice“ v Trstu 7. januarja 1877.

(Dalje in Konec).

G. Nadlišek podpira Dolinarjev predlog, naj bi odbor vse potrebne korake izvršil. Ko je bil predlog na glasovanje dan, bil je soglasno sprejet.

O III. točki govoril je g. Dolinar, govornik je povdarjal, da uže več let sem opazuje policijo po zgornjej okolici in vidi, da je vse v neredu in strankarsko, da se oblast od onih gospodov, kateri jo v rokah imajo, zlo rabi in to večkrat za strankarske politične namene, kar se je posebno pri zadnjih volitvah pokazalo, naštel je mnogo dokazov v obširnem govoru, ter predlagal, naj bi se vlada naprosila, da bi policijo v zgornjej okolici v roke vzela, ter tako vravnala, da bi bila javna varnost osebam in blagu v prid i. t. d.

G. Nabergoj odda predsedništvo za trenotek, ter podpira predlog Dolinarjev. Govornik pravi, da ni prijatelj policiji, pa ker policija mora biti, treba je na to delati, da se stvar vredi tako, da se ne bode s policijsko oblastjo agitiralo in strankarstvo širilo, kar se je doslej jasno kazalo.

Predlog je važen, toraj ga priporoča zboru, da ga sprejme.

Pri glasovanju je bil predlog g. Dolinarja zopet soglasno sprejet.

G. Pipan govori v daljšem govoru: Gospoda moja, predno se voli nov odbor, čutim se dolžnega, da izrečem staremu za njegovo požrtvovalnost in trud ter za nevtrudljivo delovanje, zlasti pri zadnjih volitvah, ker je izvrševal svojo težko nalogo točno, naj iskrenejo in toplo zahvalo (živili).

IV. točka, volitev novega društvenega odbora. Zborovanje je za polu ure prenehalo, da je občinstvo na listke kandidate zapisalo. Potem se je vršila volitev. Voljeni v odbor so bili gospodje:

Ivan Nabergoj
Ivan Dolinar
Jože Primožič
Viktor Dolenc
Štefan Nadlišek

Ivan Gorjup
Ivan Grlanec
Jože Pečar
Luka Piščanec.

Po volitvi je g. Nabergoj z jedernatim govorom zaključil zborovanje, zahvalivši se občinstvu za red in taktno vedenje, kakor za zaupanje, ki ga stavijo v njega. Živio-klici so odmevali po dvorani.

Domače stvari.

* V mestnem zboru je bila pretekli petek precej huda debata, prišla je namreč točka v proračunu policije na vrsto. G. Nadlišek je z jedernatimi besedami risal policijo, ki je v zgornji okolici, ali našim mestnim očetom druge strani ne gre nič kaj do živega. Naši poslanci pa naj nikdar ne opuščajo zahtevati, kar je okolici treba, saj je vsem znano, da se le teško kaj, večidel še celo nič ne doseže, ali treba je zbijati toliko časa, da se razruši otrpnelost nepravičnih nasprotnikov naše narodnosti. S tem se pred svetom osramote, ker imajo tako izvrstno logiko: *sebi vse, vam ničesa*. Okoličani, le pridno davke plačujte, da lahko še eno tako krivo kolibo sezidamo, na stolp pa postavimo Hermeta in Gorakucija, ki bodeta osrečevala vso okolico.

* Slovenski delalci v Trstu, kateri so dosedaj brez svoje volje vedno bili v laško skorjo zaviti, napravili so preteklo soboto lep ples v Kolezeji. Namen plesa je bil za pomoč ubogim vdovam, došlo je mnogo povabljenih, mej tem smo opazili mnogo trgovcev, ali žalibog slovenskega trgovca ni bilo nobenega. Mnogo imamo v Trstu takih ljudi, da zato, da se o njih govori in po časnikih piše, podarijo velike svote v siromašnico, katera ima neizmerno kapitala, če pa siromak k njim pride, zapodé ga večkrat po stopnicah, ako se mu posreči do bogataša priti.

Naš rojak g. Toman je dal 1000 gl. siromašniči, za domače narodne zavode se pa še meni ne, takih Slovencev naštejemo lahko veliko, zato pa domača društva tako slabo napredujejo, ker so take vrste narodnjaki le v tacih društvih, kakor Turnverein, Ginastica i. t. d., pa pustimo to. Ples je bil mičen, želeti je, da se slovenski delalci otresejo laške skorje, ki jih obdajo in si napravijo pravila v domačem jeziku, kajti gotovi smo, da še petina njih ne umeje laškega jezika. Svetujemo vsem onim gospodom, katerim je domača stvar res na srcu, naj nas podpirajo o taj zadevi, mi bomo storili vse, kar bode nam in našim bratom koristno.

* Utonil je pretekli teden 9 letni fantič v Škorklji, ko ga je mati na vodnjak poslala po vodo, ker je bil šibek ga je posoda, s katero je zajemal vodo, v vodnjak potegnila. Mati ga je šla iskat po potih, potem še le na vodnjak, ker ga je tudi našla, pa ko so ga izlekli iz vode, bil je uže mrtev.

* Utonil je istega dne nek vaščan iz Škednje v enem vaških vodnjakov.

* Morilec, katerega je uže dalj časa laška vlada iskala, bil je te dni tukaj vlovljen.

Umrl je te dni g. F. Valenčič trgovski pomočnik, vri narodnjak, pri svojih bratih Ivanu in Vlastislavu dalj časa v službi.

Pogreb je bil sijajen, vdeležili so se vsi znani Slovenci rojanske čitalnice, katere ud je bil, naredila mu je lep venec z trobojnimi trakovi, ki je marsikaterega lahona v oči bodel, ko je lepo v zrak plapolal. Bodi mu zemljica lahka.

* Gledišče. Ako Ljubljanci mislijo, da jim gre slabo z glediščem, kaj moramo Tržičani reči? v glavnem gledišču je uže mnogo podvzetnikov pobegnilo, enako se godi v Benedkub, kder je v gledišču Fenice podvzetnik faliral. V Ljubljani baje dramatično društvo hira, od kar je Noli v Zagreb odšel. Kedo je temu najbolj kriv, to ve ves slovenski svet; tisti, ki je hotel biti bog mej Slovenci, ker mej nemčurji nij mogel biti; slovenski prvaki so ga na čelo povzdignoli tudi banki Sloveniji. — Kder ima škodo, temu nij treba skrbeti za sramoto.

* Obesil se je nek čevljar J. Vatovec v borštku (boschetto); dva fantiča, igrajoč se tam, dobila sta ga v ponedeljek; vzrok samoumora je bilo uboštvo.

* Otroka še le 10 dni starega je dobil nek delalec na stopnicah svojega stanovanja, ko je zvečer domu šel; policija ga je v rajdenišnico dala, nečloveške matere iščejo.

* Skoz okno je skočila zarad nesrečne ljubezni 22 letna deklica ter mrtva obležala.

* Ogenj na glavi. Nek čevljarski učencec je v žganjariji ulil svojemu tovarišu spirita na glavo in ga potem užgal s žepelnico. Čevljarček je začel upiti, ker je imel vso glavo v ognji, pritekkel policaj je hitro udušil ognjeno glavo s plaščem.

* Maškera spoznana. Neka mlada gospa se je oblekla v šeme, ter šla na ples v gledišče, ker je nje mož na videz iz Trsta šel. Mož se obleče v domino, ko žene domá po malo časa ni dobil, in jo gre iskat po več kavanah in plešiščih. V gledišču se mu neka krasna maškera na strani nekega gospoda v veselem pogovoru sedeča jako sumljiva zdi. On stopi k njej in reče, naj pokaže obraz, ali vsi so mrmrali, v hipu je krinko odtrgal z obraza ženski ter videl svojo ženo, katera pa je precej pobegnola in on za njo. Da se doma nista poljubljevala, to je gotovo.

* Kronika hudobnežev. Pretekli teden, ko je godba od pogreba nekega stotnika šla v rojansko vojašnico insultirali so neki pobalini neke mlade gospodiče ter jih s kamenjem lučali, eden teh mladeničev potegne revolver iz žepa in ustrelil nekega 15 letnega fanta v stegno, potem so pobegnoli.

* Dva žeporezca sta bila ugrabljena ko sta ravno svojo rokodelstvo vršila, eden je rezal žep, drugi ukral mošnico z denarjem.

° **Mlad tat.** Desetletni dečko je potegnul nekej gospej plet z ramen in ubegnul.

° **Lačen tat** je zmaknil pekovskemu fantu več štrnc kruha.

° **Zaprli** so nekega pekovskega fanta, ki se je se svojim gospodarjem tepel.

° **Ukradla** sta dva tata v Škorklji eno blazino in družega blaga, ko sta se železnim orodjem zid predrla. Neka žena jih je čula in odpodila, pustila sta rop in orodje, ter ubegnola.

° **V starem mestu** je policija zasačila tri mornarje, ki so uskočili iz Pulja.

° **V Žavlah** je policija ujela nekega hudodelnika, ki je v Tržicu (Monfalcone) iz ječe pobegnol.

° **V ječo** so dva mladeniča gnali, ker sta ženskam denar iz žepov kradla.

° **Tepež je bil** zopet v neki žganjariji v starem mestu, policija je ugrabila vse.

° **Železno denarnico** so imeli te dni tatovi v rokah, ko so vlomili v nek magazin, če tudi so poskušali na vse načine jo razbiti in odpreti, vendar so nazadnje brez denarja odšli, eden je baje rekel, to je kakor žaba pri leščniku.

° **Nevarnega tatu** in golufa, za katerega je bilo razpisanih 200 gl., ugrabila je policija.

° **V široko mrežo** je padlo nad 50 oseb te dni, policija je napravila po skrivnih kotih lov na nje, večidel so tatovi in nevarni malopridneži.

° **Pustne dni** je zaprla policija vse poznane dolgoprstenike, ki bi bili gotovo svojo rokodelstvo ročno opravljali med množico; v Trstu jih imamo na stotine, ki se navadno vselej, kadar je kaka slavnost in dren, pod ključ denejo. Te vrste umetniki morajo biti kakor vojaci v mraku doma in podnevi morajo po sredi ulic hoditi po mestu, drugači so kaznovani. Naš magistrat bi naj bolje s tem Trst olepšal, da sezida tem gospodom velikansko poslopje ter jih dobro hrani, to bi bilo veliko lepše mestu, nego je magistratova draga palača.

Razne stvari.

° **Klanje.** V Milanu je pretekli teden v tamošnjem javnem vrtu bila neka gospa na sprehodu, štirji nepoznani jo obstopijo ter ščnjejo. Gospa v zadregi kliče na pomoč in res nek gospod se svojimi sinovi i hčerjo memo grede stopi v vrt, da vidi kedo pomoč potrebuje; ko dospe do mesta, začel je z lepimi besedami miriti, pa v hipu bil je z bodalom v glavo ranjen, potem njegova hči v prsa in tako so grozoviteži bodli okrog sebe, da je vse v krvi ležalo, potem pa so ubegnili in tudi ona gospa žnjimi in se nezna ničesa od morilcev. Ranjene in umirajočega očeta so nesli v bolnico, ki je pa po potu umrl.

° **Za Črnogoro** je šlo več sto centov obleke in sukna iz Moskve in mnogo drugih stvari, ki se prevažajo še vedno skoz

Trst; vse kaže da bude — mir potem, ko se reši južno slovansko vprašanje.

° **V Dalmacijo** se je spravilo toliko živeža in streliva, da se čudimo kam so ga shranili, pa še vedno ni konca.

° **Pazite na orožje.** V Este na Laškem je neki fantalin v šoli ustrelil svojo sestro in sestričino s puško, o kateri je mislil, da ni nabita; obe ste bile precej mrtvi.

° **Umor „Areni“** se iz Verone piše: V Pusterlengi, trgu mej Verono in Mantovo, dogodil se je te dni strašen umor. Po polnoči šlišijo domu gredoči meščani v neki hiši v srce zbadljivo vpitje. Ko se približajo hiši, iz katere so čuli žalostne glasove, bila so vrata zaprta, katera precej ulomijo. Ko po stopnicah dospejo do sobe, odpró vrata; žensko truplo se jim vali v krvi naproti, v istem trenutku pa so videli skočiti nekoga skoz okno na njivo. Na postelji je bilo vse polno krvi in uboga žena je uže mrtvaško grgrala. Prvo je bila ustaviti kri, ki je iz dvajset ran tekla in potem jo toliko okrepiti in osrčiti, da bi mogli zvedeti, kedo je bil nje morilec. Zdravnik se je jezil, kako more omožena, poštena žena, človeka v hišo jemati; v tem hipu zbere ranjena žena vse moči, blede lice se ji porudeči in reče: bil je moj mož. Mož te žene je bil strašno hudoben človek, ni hotel ničesa delati, a zahteval je, naj ga žena redi. Ker jo je vedno pretepal in suval, morala je uboga od njega pobegniti ali ljubila ga je pri vsem tem in mož je večkrat prišel k njej, da mu je dajala kosilo in druge potrebe. Ta večer pa je prišel pozno ponoči trkat na vrata ter jej predlagal, naj se pomirita in skupaj živita, kar je ona rada dovolila. Gresta spat, ona z veseljem zaspí, on pa je bil potuhnen, vstal je, vzal nož ter jo začel bosti po vsem životu, dokler ga niso poprej imenovani odpodili. Ona je umrla, njega so ugrabili.

° **Ogenj na morji.** Amerikanska ladija prve vrste *Dukata* se je vnela na potu iz novega Orleana v Liverpool, naložena je bila z bombažem in nosila je veliko popotnikov. Ogenj je s tako silo nastal, da ga ni bilo mogoče vdusiti, samo toliko je časa ostalo, da so se čolni v morje spustili, v katere so se s težavo ljudje rešili, bili so cela dva dni na planem morji, dokler se je posrečilo, da je nemška ladija *Hedviga* uže vse omamljene ubožice rešila pogube.

° **Zgubil se je** colni uradnik g. Winkler zapustivši svojo soprugo in otroke, dolgo ga niso mogli najti; kakor se nam poroča, bil je zblaznel, dobili so ga v Gorici kder so ga v blaznico dali.

° **Velik ogenj** je bil pretekli teden v Šmarji pri Vipavi, ljudje govore, da je gospodar sam zažgal z namenom, da bi zgorela tudi žena, ki se je od njega ločila in ko se je mož sumljiv zdel, na pod se mu skrila. Tako nam je nek prijatelj povedal.

Smešnice.

V nekem davkarskem okraju pride kmet več ur dalec davke plačati, ves truden obriše si v travo prašne črevlje, potem stopi s klobukom v roki v pisarno. Ko precej po kmetarsko potrka, sliši glas: *herein* ter vstopi. Pisači se mu nekako ironično namuznejo ko vidijo, da kmet okrog sebe gleda, da bi rad sedel, reče mu nek pisar: Oče, sedite, sedite. Kmet pa mu odgovori: Kam hočem sesti? zdi se mi, da tu ni stola, ko na našem podu, sami cepci so.

Japa: Železnica je pej koristna sploh.

Vanek: Res je vse prav fino narejeno, le nekaj so pozabili.

Japa: Pej kaj?

Vanek: Soro, da bi včasih lahko zadaj sedel.

Kmet pride davke plačevat v davkarijo; ko nekoliko časa čaka, zarenči nad njim uradnik: Vi ste morali v kaj umazane stopiti, ker tako hudirjevo smerdite. — O kaj še — odvrne kmet — saj sem se v gnojnem košu peljal do sem, tedaj nisem mogel nikamor stopiti.

Žaganje

v množimi, to je mnogo skupaj, kupuje se vedno v Trstu; ponudbe naj se pošiljajo pod šifro:

T. 1000 poste restante v Trst.

Najboljše sveče za cerkev in najcenejše dobé se pri g.

Oroslavu Dolencu
v Ljubljani,

kateri ima uže dobro znano tovarno za domače voščene izdelke v Ljubljani in oddaja večini cerkva po Slovenskem svoje dobro znane čisto voščene sveče. Kot domač obrtnik priporoča se torej vsem č. cerkvenim predstojnikom in č. duhovščini sploh.